

BOŽJA BESEDA

Leto 2014 Letnik 65

Apr/Maj/Jun

The Word of God Božja beseda

Slovenian Religious quarterly
April-May-June 2014
Trimesečnik izdajajo Slovenski
misijonarji (Lazaristi) v Torontu

Uredništvo in uprava:
739 Brown's Line
Toronto, Ont. Canada
M8W 3V7
Tel.: (416) 255-2721

Glavni urednik in upravnik:
Toni Burja CM
e-mail: antonioburja@rogers.com

Tiska: Golla Graphics Inc.
Etobicoke, Ontario, Canada
Tel.: (416) 621-5945

Poverjeniki:

Montreal: Rev. Franc Letonja CM
3470 Blvd. St. Joseph,
Montreal, Que., H1X 1W6
Tel.: (514) 254-8286

Sudbury: Ga. Francka Stopar
26 Severn St.,
Sudbury, Ont., P3C 2Y7

VSEBINA

Iz koledarja

Nedelja štirih papežev . . . 33
Korejci dali življenje za vero . . 35
Protestno pismo župniku v Gra-
hovo in njegov odgovor 36
Kristjani v svetu 42

Svetovni drobiž 43

Od Atlantika do Pacifika

Velika noč z druge strani . . . 46
Iz Župnij Brezmadežne
in Marije Pomagaj 49
Iz Župnije Sv. Vladimirja . . 54
Pri Sv. Gregoriju Velikem . . . 56
Marijine sestre 60
Poročilo Slovenske šole . . . 61

Zahvale 62

Za dobro voljo 64

Letna naročnina: \$28.00
Posamezna številka: \$7.00
ZDA \$35.00 kan. dol. *
EU in DRUGOD \$43.00 kan dol. *
* Menjavo denarja
preračunajte sami

NASLOVNICA: Najsvetejše izpostavljeno v češčenje pri Brez-
madežni vsako sredo. Prva in najbogatejša monštranca, ki so jo
Slovenci kupili pri Mariji Pomagaj.

Sobota, 6. september 2014, romanje v Midland
18. - 19. oktober 2014, Baragovi dnevi v Marquette, Michigan

Nedelja štirih papežev

Menda pravi neka stara "prerokba", da bo hudo na svetu takrat, ko bosta v Rimu dva papeža. Očitno si tisti, ki je to "prerokbo skuhal" dveh papežev istočasno ni znal predstavljati drugače kot dveh petelinov na istem gnoju, ki se tepeta za oblast. Mi, ki doživljamo dva papeža v Rimu, enega vladajočega, drugega "upokojenega", pa vidimo, kako se je zaslužni Benedikt XVI. znal popolnoma umakniti in se v javnosti pojavi samo, kadar je posebej povabljen, kot je bil povabljen 27. aprila letos. Čeprav sedanje stanje ne pomeni, da bo tako tudi vnaprej, saj ima papež sicer pravico odstopiti in iti v pokoj, ni pa dolžan to storiti, pa pomeni, da dva papeža v Rimu lahko pomenita čisto normalno stanje.

Je pa letošnja druga velikonočna nedelja 27. aprila, ki jo je sv. Janez Pavel II. razglasil za nedeljo Božjega Usmiljenja, podrla vse rekorde: poleg vladajočega in zaslužnega papeža, sta bila "navzoča" še dva papeža, ta dva pa na oltarju. Papež Frančišek je namreč za svetnika razglasil Janeza XXIII. in Janeza Pavla II.

SV. JANEZ XXIII.

Angelo Giuseppe Roncalli, je bil rojen leta 1881 v Sotto il Monte v severni Italiji. V svojem duhovniškem življenju je bil najprej tajnik svojega škofa v Bergamu, med prvo svetovno vojsko je služil kot vojaški duhovnik na raznih bojiščih. Po prvi vojski je deloval v Narodnem odboru za širjenje vere do leta 1925, ko je bil imenovan za apostolskega delegata v Bolgariji in posvečen v nadškofa. Že tu je pokazal svojega ekumenskega duha v sožitju s pravoslavno Cerkvijo, kar je nadaljeval v Turčiji in Grčiji, kamor je bil imenovan leta 1934. V čas njegovega bivanja v Turčiji spada tudi njegov obisk Slovenije, ko se je leta 1927 zadržal v Ljubljani in pri jezuitih opravil duhovne vaje. Leta 1944 je bil imenovan za nuncija v Parizu, kjer je ostal do leta 1953, ko ga je doletelo imenovanje za beneškega patriarha in kardinala. Po smrti Pija XII.

je bil 28. oktobra 1958 izvoljen za papeža.

Čeprav so ga imeli za prehodnega papeža, je presenetil vse s sklicem II. vatikanskega koncila. Doživel je samo njegovo prvo sejo od 11. oktobra do 8. decembra 1962, na kateri sta sodelovala še dva bodoča papeža: Montini (Pavel VI.) in Wojtyła (Janez Pavel II.). Leta 1959 je ljubljanskega apostolskega administratorja Antona Vovka imenoval za rednega ljubljanskega škofa, leta 1961 pa za nadškofa. Umrl je 3. junija 1963, štiri dni pred nadškofom Vovkom. Za blaženega ga je 3. septembra 2000 razglasil njegov tretji naslednik Janez Pavel II., ki je bil 27. aprila letos hkrati z njim razglašen za svetnika.

SV. JANEZ PAVEL II.

Papež presenečenj: prvi, ki po 456 letih ni bil Italijan, popotnik, ki je v več kot 170 potovanjih obiskal 129 dežel (med njimi dvakrat Slovenijo), športnik, ki je še kot papež hodil v hribe in plaval, rekorder beatifikacij in kanonizacij, saj ima "na svojem računu" 1.338 razglasitev za blažene in 482 za svetnike. Izdal je 14 enciklik in številne druge dokumente. Zaslužen je za propad komunizma, čeprav je sam rekel, da mu je predsednik Reagan pri tem pridno pomagal. Med prvimi priznal

Slovenijo kot samostojno državo.

Rojen v Wadowicach na Poljskem leta 1920 je študiral teologijo na skrivaj kot delavec, bil leta 1946 posvečen v duhovnika, v Rimu naredil doktorat iz teologije in po povratku predaval na Jagelonski univerzi v Krakovu in Katoliški univerzi v Lublinu, vmes pa deloval kot študentski duhovnik. Leta 1958 je postal krakovski pomožni škof, leta 1963 pa krakovski nadškof ter kardinal leta 1967. Za papeža je bil izvoljen 16. oktobra 1978.

Kot papež je preživel atentat na Trgu sv. Petra 13. maja 1981, pa tudi malo znani atentat 12. maja 1982 v Fatimi, ko ga je z bajonetom opraskal nek španski duhovnik, ki je nasprotoval reformam II. vatikanskega koncila. Umrl je 2. aprila 2005.

Za blaženega ga je razglasil njegov naslednik Benedikt XVI. 1. maja 2011, za svetnika pa papež Frančišek 27. aprila letos skupaj z Janezom XXIII.

P. Bernardin Sušnik, revija 'Ave Maria', Lemont

Korejci, ki so dali življenje za vero

Južna Koreja se pripravlja na papežev obisk, ki bo od 13. do 18. avgusta 2014. Takrat bo namreč potekal 6. azijski dan mladih. Sveti oče pa bo tudi za blažene razglasil 124 mučencev. Med njimi so mnogi, ki so bili začetniki Cerkve v tej vzhodni azijski deželi.

Papež Janez Pavel II. je pred 30 leti kanoniziral 103 Korejce, ki so bili mnogi izmed njih vnuki in pravnuki 124 kandidatov za razglasitev za blažene v avgustu. Zanimivo je, da Cerkev v Koreji nima v svojih začetkih v misijonarjih, pač pa so konec 18. stoletja intelektualci med korejskim plemstvom zajeli knjige o katolištvu iz Kitajske. Zgodovinski zapisi povedo, da so te spise sprejeli in jih je nauk Cerkve prepričal. Pater Kristusovih legionarjev Simon Chung iz Seula, ki je pomagal pri dokumentu za beatifikacijo teh 124 mučencev, je dejal, da so učenjaki temeljito preučevali to, kar so spoznali, ter primerjali z večinsko vero v takratni Koreji, konfucijanizmom, in v manjši meri, z budizmom. Temeljito preučevanje prepleteno z globoko ukoreninjenim češčenjem kralja ter izkazovanjem vdanosti staršem je pomagalo izoblikovati temelje za Cerkev. Pater Chung je dejal: 'Ko so spoznali, da v resnici obstaja kralj kraljev, gospod nebes in zemlje in da je ta gospod nebes in zemlje stvarnik vsakogar in je veliki oče vsega stvarstva, so rekli, da morajo častiti tega Gospoda.' To je družbo obrnilo na glavo in katolištvo brez delitev na sloje je postavljalo meje družbeno sprejemljivega.

Leta 1784 se je en vernik odpravil v Peking, da bi se dal krstiti, ter se vrnil, da bi krstil svoje številne tovariše. Pregarjanje prvih kristjanov se je začelo tako, da so večino lastnikov domov, v katerih so se zbirali verniki, izgnali. Stanje pa se je poslabšalo, ko je leta 1791 plemič, eden izmed 124 mučencev, ki bodo razglašeni za blažene, pokopal mater po katoliškem obredu. Z nekaj drugimi plemiči je sežgal

svete ploščice, za katere so verovali, da je v njih duh pokojnega. Tako je postal prvi katoličan v Koreji, ki so ga usmrtili zaradi njegove vere. Pobili so tudi duhovnike, ki so pred tem prispeli iz Kitajske in Francije. Med 124 mučenci je tudi plemiški katehist, ki ga imajo za cerkvenega očeta, in dva zakonska para, ki sta svoje življenje posvetila Bogu in živela deviško. V naslednjih 100 letih so pobili približno 10.000 vernikov. Pater Chung upa, da bo beatifikacija zaradi zgleda številnih mučencev prispevala k prenovi njihovega naroda.

Med najbolj pričakovanimi dogodki pa je sveta maša za spravo med obema Korejama, Severno in Južno. Predsednik korejske škofovske konference Peter Kang U-il je izrazil upanje, da bo papež Frančišek odprl novo dobo sprave in dialoga s svojim sporočilom o miru v severovzhodni Aziji.

Vir: Spletna stran Radia Ognjišče

Protestno pismo Vasja Šega župniku Sandiju Osojniku

Časopis 'Dnevnik', 14.06.2014

V Oznanih št. 5 iz maja 2014 je med drugim sestavek pod naslovom Postavitev novega spomenika v Grahovem.

V njem pišete (ne vem, po čigavem naročilu) neresnice, ki žalijo vaščane, verne in neverne. Že v samem uvodu članka pišete: »V spomin na padle domobrance in druge civiliste, ki so bili žrtve komunističnega nasilja.«

Župnik Sandi, če ne poznate zgodovine medvojnega obdobja, potem

se prej seznanite z dogodki. Če naši zgodovini ne verjamete, potem (vi, ki radi potujete) preučite dokumente berlinske univerzitetne knjižnice. Tam boste našli dokumente, ki nosijo glavo Gestapo, poveljstvo Wafen SS, poveljstvo Wermacht in Abwer. V teh dokumentih so domobranci in belogardisti klasificirani kot nemške zavezniške enote. Natančno so opisane skupne akcije proti partizanom, partizanskim družinam in njihovim simpatizerjem. Pravilno bi morali zapisati: V spomin na padle belogardiste, sodelavce okupatorja, padle v spopadu s partizani. Poudarjam - partizani in ne komunisti.

Preberite si, kako je bila ustanovljena OF. Po vašem mnenju so bili Kocbekovi krščanski socialisti, sestavljeni iz katoliških študentov, katoliške inteligence, sokolov in delov kmečkih množic, vsi komunisti. Ob ustanovitvi OF ni bilo govora o komunizmu, temveč o boju proti okupatorju za svobodo. Brez krščanskih socialistov, brez sokolov OF ne bi bilo. Lahko si poiščete podatek, da je bilo konec vojne v partizanskih enotah le 15 odstotkov komunistov. Odgovorite mi, če že trdite, koliko komunistov je sodelovalo v borbi v Grahovem, vi imate gotovo natančne podatke.

Kaj pa preostali civilisti? Niso padli v borbi, ampak so bili ubiti kot sodelavci okupatorja. Pozabili ste napisati, da sta bila med nedolžnimi »žrtvami ubita tudi dva vojaka nemškega SS«. To ste pozabili nalašč, ker bi s tem priznali sodelovanje z okupatorjem. Za tako pisanje, župnik Sandi, vam naročnik tega članka gotovo poje aleluja.

V uvodnem članku Oznanil pišete, da ste duhovniki Jezusovega evangelija, dobrote, miru in ljubezni. In prosite Svetega duha razsvetljenja za vso župnijo.

Takoj na naslednji strani v spornem članku širite nestrpnost tako, da pošiljate nasproti misleče na Kitajsko, kjer bomo uživali v enoumju, kjer ni cerkva in belogardističnih spomenikov. Sramota, da to svetuje vaški župnik!

To je res enoumje nekega posameznika po imenu Sandi. Se zavedate, da boste izselili skoraj vso vas? Svetujem vam, da si ponovno preberete deset božjih zapovedi ali pa zadnjo izjavo papeža Frančiška, ki pravi - povzemam-, da bi krstil bitja, od koder koli prihajajo, pa četudi so zelene barve z dolgimi ušesi in z drugih planetov. Papež tako, naš župnik pa svoje vaščane pošilja na Kitajsko. Niste sodelovali pri odkritju spomenika, pametno, saj bi se zamerili vaščanom. Bili ste v Franciji pri zaobljubi. Ste tam zagledali kakšen spomenik sodelavcem okupatorja? In koliko povojnim žrtvam?

Vam v vednost, da vam razbistrim vaše enoumje. Slovenija je edina država v Evropi, ki na tak način časti zavezničke okupatorja.

Župnik Sandi! Vas je do sedaj živela v slogi in spoštovanju vernih

do neverni in obrnjeno. Vas je v času vojne veliko pretrpela, imela je veliko žrtev, ne samo od bombardiranja. Spomenik odpira stare rane. V vasi raste tretja generacija, na spomeniku pa bodo izpisana imena govorila, kdo se je boril skupaj z okupatorjem. Javno zapisana zgodovina v spomin in opomin. Ob vsem zapisanem zahtevam, da se za pisanje v Oznanilih javno opravičite vaščanom Grahovega in članom ZB Grahovega.

P. S.: V Oznanilih pa pustite politiko, to vam narekuje že ustava, in ne podlegajte tistim, ki vam take članke sugerirajo. Če bi članek pisali sami, bi bil verjetno napisan v prvi osebi. Napišite raje kaj s svojega cerkvenega področja.

Vasja Šega, Grahovo

Odgovor grahovskega župnika Sandija Osojnika na protestno pismo tovariša Vasja Šega glede postavitve novega spomenika v Grahovem

Tovariš Vasja!

V pismu se najprej sprašujete, po čigavem naročilu sem napisal članek v mesečnih oznanilih za mesec maj 2014 o postavitvi novega spomenika v Grahovem. To ni bilo nobeno naročilo, ampak povzetek pridige gospoda dekana Maksa Ipavca ob slovesnosti svete maše pri spomeniku dne 6. aprila 2014 ob 15.00. Od njega osebno sem dobil en izvod. Zanimivo (hinavsko), da njemu osebno do danes (25. 6.) nihče ni poslal nobenega protestnega pisma ali ga kako drugače kritiziral. Očitno ima dekan prav ali pa imate samo mene na piki!? Ko sva o tem govorila z g. Maksom, je rekel, da čaka na reakcijo vaših somišljenikov, a ima za vse, kar je povedal, argumente. Čudim se, da nimate v Begunjah nikogar, ki bi tamkajšnjega župnika verbalno napadel ali vsaj malo ustrahoval.

Nadalje govorite o ustanovitvi OF, kjer omenjate, da so sodelovali tudi krščanski socialisti in organizacija Sokol in da je konec vojne bilo v partizanskih enotah le 15% komunistov. Če je temu tako, zakaj se borci komunisti niste zavzeli po vojni za drugače misleče borce, da bi imeli tudi oni politični vpliv v povojnih inštitucijah? Zakaj Kocbek ni postal desna roka Kardelja ali minister? Zakaj krščanski socialisti niso imeli predstavnikov v katerikoli skupščini? Zakaj se niste zavzeli, da bi poleg rdeče zvezde in neverskih besedil na partizanskih spome-

nikih bili tudi križi in misli iz svetega pisma v znak spoštovanja do vernih ljudi iz vrst partizanov? Odgovor je zelo preprost. Zato, ker je boj proti okupatorju bil samo pretveza za komunistični prevzem oblasti. To ve cel svet, to ve demokratična Evropa, samo vi še v svoji slepoti tavate v temi. Nadalje pravite, da nasproti misleče pošiljam na Kitajsko, kjer bodo uživali v enoumju. Slabo ste prebrali. Napisal sem, da vsakemu človeku na planetu Zemlja želim, da bi živel v okolju, ki ga osrečuje. In zakaj se ne bi preselili (zveza združenj borcev in njeni simpatizerji) na Kitajsko in uživali v enoumju, ki ga v naši demokratični Sloveniji in v Evropi že vsaj dvajset let ni več.

Pravite, da bom (na ta način) izselil skoraj celo vas. Zanimivo, ko pa so mi mnogi vaščani dali podporo, nihče razen vas, tovariš Vasja, pa me ni kritiziral. Še ena laž več. Da ne govorim o spodbudnih besedah prijateljev in znancev iz vse Slovenije. Še vedno živite v zmoti, da sta dva zagrizena komunisti cela vas. Hinavščina je nadalje, da mi svetujete ponovno branje 10 božjih zapovedi, ko jih pa še sami ne poznate in se na njih poživigate. Prav tako na papeža, ki mi ga omenjate. Tako kot papež, sem tudi jaz do danes krstil vse, ki so želeli (tudi v Grahovem). Vsi so se poročili, vsi so šli k birmi, vsi so dobili vsa potrdila. Prosim, če mi poveste ime človeka, ki ga je grahovski župnik zavrnil v kateri koli prošnji? Da vas ni sram, kako lažete. Tudi je velika laž, da zato nisem sodeloval pri odkritju spomenika, da bi se ne zameril vaščanom. Če bi imel ta namen, potem tudi ne bi napisal povzetek dekanove pridige v oznanila. Tako pa sem bil na posvečenju prijatelja Andreja Brozoviča v Parizu, ker sem mu obljubil že za novo leto.

V eni stari pa se z vami strinjam, čeprav ne na isti način. Pravite namreč, da je Slovenija edina država v Evropi, ki na tak način časti zaveznike okupatorja. Res je, nekateri so sodelovali z okupatorji

fašizma in nacizma 4 leta, veliko več pa vas je tistih, ki ste sodelovali z okupatorjem komunizma 45 let. Zato je tisti, ki je sodeloval s fašisti in nacisti izdajalec slovenskega naroda, tisti, ki pa je sodeloval s komunisti in jugoslovansko vojsko, pa veleizdajalec slovenskega naroda. To smo spoznali Slovenci ob osamosvojitvi. Zato je skrajni čas, da vsi bivši komunisti spoznate svojo zmoto in se opravičite slovenskemu narodu za moralno, kulturno in vsestransko škodo, ki ste jo povzročili. Osebnostno sem na svoji koži občutil ponižanja in zastraševanja komunističnega zločinskega režima. Že v osnovni in srednji šoli, predvsem pa v času služenja vojaškega roka (z nekajkratno grožnjo s priporom samo zato, ker sem bil 'pop'). Nihče se mi za krivice ni opravičil, zato se tudi jaz ne mislim opravičevati vam, tovariš Vasja, in vašim somišljenikom. Medtem ko so v vzhodnih državah komunistične stranke spremenile svojo nasilno taktiko in se obnašajo bolj pravno, pa je vaša Združenj borcev še naprej nestrpna do drugače mislečih (primer: oskrnitev grahovskega spomenika, ki je na zasebni zemlji). Še vedno so vaše glavne ideje: ustrahovanje, laž, hinvščina, nestrpnost, podtikanje, likvidacije... Vaš idejni vodja tovariš Janez Stanovnik to v vsakem govoru dokazuje, z njim pa tudi drugi zagrizenci. Upam in molim, da bo nastopila v Sloveniji pravna država, v kateri za nasilne skupine ne bo več prostora.

Priporočate mi, naj drugič kaj napišem iz cerkvenega področja in omenjate križarske vojne. Te so žal bile tudi politične, saj so poleg cerkvenih veljakov v njih sodelovali tudi mnogi evropski vladarji (vidite, kako slabo poznate zgodovino!). Omenjate nadalje pedofilijo v cerkvenih institucijah. Od tisoč duhovnikov v Sloveniji je obsojen samo eden, pa mi sporočite, v katerem poklicu je tako majhen procent zlorab. Omenjate finančne malverzacije v cerkvi in bogastvu naših škofov na račun ljudi. V mariborski nadškofiji se je zgodila finančna afera brez primere in tudi v cerkvi si želimo, da se najde glavne krivce. To pa ne pomeni, da smo vsi isti. Jaz osebno vsako leto dobim vizitacijo iz Ljubljane in do sedaj so ugotovili, da župnija dobro posluje in čeprav nimamo veliko prihodkov, smo v zadnjih letih veliko naredili. Glede škofov pa mi vi povejte, koliko imetja kdo ima in kateri so ljudje, ki jih podpirajo. Vi in vaši somišljeniki gotovo ne, ko ste pa bili na oblasti, pa ste izkoriščali tudi tiste, ki vam sicer ne bi dali nič.

Zanimiva je še ena vaša lažna izjava: *'Naš župnik raje potuje, kot mašuje'*. Pravilno bi bilo: *'Župnik tudi kadar potuje, mašuje'*. Lahko malo povprašate grahovske župljane, ki so bili z menoj kdaj na romanju, da je temu tako. Zaposleni v Sloveniji imajo razen sobot in nedelj še dela proste dneve in tudi dopust. Letno je to približno 140

dni. Delovnih je torej 220. V prvi polovici letošnjega leta pa sem bil odsoten iz župnije točno 51 dni, kar pomeni, da imam še kar nekaj dni v rezervi. Sicer pa bi sovražniki cerkve morali biti veseli, če župnika ni doma. Pričakujem opravičilo za vse laži, ki ste jih napisali v svojem protestnem pismu.

Moral sem vam povedati resnico, ker nas to uči naš Odrešenik Jezus Kristus. Njega so zaradi resnice tudi pribili na križ. Ne bojim se vaših nadaljnjih ukrepov, zato tudi ne bom imel pri sebi orožja ali ob sebi varnostnika.

Ponosen sem, da sem v Grahovem župnik, kjer imam zelo veliko prijateljev. Tu so ljudje dobronamerni in veseli. S Cerkvijo čutijo tudi taki, ki jih skoraj nikoli ne vidim pri sveti maši. Srečen sem njihove vsestranske podpore. Naj Bog blagoslavlja ta kraj in stori čudež, da bi slepi spregledali. Amen.

Pozdrav

Sandi Osojnik, župnik

Grahovo, 25. junij 2014 (na dan slovenske samostojnosti in rešenosti izpod komunizma)

Poslano v vednost: predsedniku republike g. Borutu Pahorju, raznim politikom, kardinalu g. Francu Rodetu, slovenskim škofom in duhovnikom, nekaterim slovenskim časopisom, župljanom Grahovega, vsem prijateljem, sorodnikom in znancem z naročilom, naj pošljejo naprej.

Pripis urednika k objavi predhodnega članka

Za vse tiste, ki se ne spoznate na Slovensko politiko in se zanjo ne zanimate: *Prav je, da nekaj vemo in se zanimamo.*

Za vse tiste, ki vas moti, da se to objavlja: *Oprostite za to objavo. Sicer ni enostranska, ker so različni argumenti predstavljeni in je prav, da jim znamo prisluhniti ter jih presojava v iskanju Resnice in v službi Resnice, ki nas edina osvobaja. Zelo me moti 'zlagana zgodovina', ki jo mnogi radi širijo in zanjo tudi žrtvujejo druge. Bog se usmili!*

Za vse bralce revije: *Oprostite zaradi zakasnitev pri izhajanju revije B. Beseda. Najrazličnejše delo na župnijah in še mnogo drugih okoliščin je temu razlog. Vsekakor se bom potrudil za vse štiri vsakoletne številke, posebej za tisti dve, ki prinašajo voščila: božična in velikonočna. Hvala za razumevanje in potrpljenje!*

Toni Burja CM, urednik

Kristjani v svetu

Kristjanov ne ločijo od drugih ljudi ne dežela ne govornica ne običaji. Nikjer ne prebivajo v lastnih mestih, ne govorijo posebnega narečja in ne živijo izrednega življenja. Njihovega nauka jim ni iznašla ne srečna domisel ne bistroumnost zvedavih mož, niti se ne ne oklepajo kakšne šolske modrosti kot nekateri.

Prebivajo v grških in drugih mestih, kamor je usoda koga zanesla; prilagodijo se krajevnim običajem glede obleke, hrane in drugega življenja, živijo pa vzorno in čudovito, da vse preseneča. Živijo vsak v svojem kraju, a ne kot stalni naseljenci; udeležujejo se vsega kot državljani in sprejemajo nase vsa bremena tujcev. Slehera tujina jim je domovina in vsaka domovina tujina. Ženijo se kakor vsi drugi in rodijo otroke, vendar otrok ne izpostavljajo. Imajo skupno mizo, ne pa skupnega ležišča.

Živijo v mesu, a ne živijo po mesu. Mudijo se na zemlji, a njih domovina je v nebesih. Pokorni so zakonitim postavam, a s svojim življenjem prekašajo postave. Ljubijo vse, a vsi jih preganjajo. Ne poznajo jih in jih vendar obsojajo; more jih in jih s tem oživljajo. Ubogi so in bogate mnoge; vsega jim manjka in imajo vsega v izobilju. Jemljejo jim čast, a oni v nečasti žanjejo slavo; obrekujejo jih, a oni se izkazujejo pravične. Sramotijo jih, a oni blagoslavlajo; ponižujejo jih, oni pa izkazujejo čast. Delajo dobro, a kaznujejo jih kakor hudodelce; celo smrtne kazni se veselijo, kot da vstajajo v novo življenje. Judje jih napadajo kot drugoverce, Grki jih preganjajo; ne vedo pa sovražniki povedati, zakaj jih sovražijo.

Da na kratko povem: kar je v telesu duša, to so na svetu kristjani. Po vseh telesnih udih je duša razsejana, kristjani pa po vseh mestih sveta. Duša prebiva v telesu, ni pa od telesa; tudi kristjani prebivajo na svetu, pa niso od sveta. Nevidna duša je skrita v vidnem telesu; tako tudi kristjani so na svetu, njihovo bogoslužje pa je nevidno. Meso sovraži dušo in jo napada, čeprav mu ne dela nobene krivice, ker mu brani uživati naslade; tudi kristjane sovraži svet, čeprav mu ne delajo nobene krivice, ko se protivijo (nasprotujejo) nasladam.

Duša ljubi sovražno meso in ude; tudi kristjani ljubijo svoje sovražnike. Duša je v telesu zaprta, a prav ona drži telo skupaj. Tudi kristjani so na svetu kakor v ječi, a prav oni držijo svet pokonci. Neumrljiva duša prebiva v minljivem šotoru; tudi kristjani prebivajo kot tujci v minljivosti, pričakujoč neminljivost v nebesih. Duša se krepi, če se mrtvičiš in postiš v jedi in pijači; tudi kristjani se od dne do dne bolj množijo, čeprav jih preganjajo. Bog jih je postavil na tako važno mesto, da ga ne smejo zapustiti.

Iz pisma Diognetu, 2. stoletje

Svetovni drobiž

Vir: Revija 'Ave Maria', Lemont

Vatikan • Skladno s počitniškim obdobjem, ki ga živimo, je papež Frančišek spomnil, da je pri vsaki sveti maši seme evangelija posejano v nas na vedno nov način. To seme je treba sprejeti, varovati in po njem živeti. Tudi v teh poletnih mesecih med počitnicami je pomembno, da vsako nedeljo pri mizi Božje besede zajemamo luč in moč za svojo življenjsko pot.

Vatikan • Tiskovni urad Svetega sedeža je 10. maja objavil, da je papež Frančišek potrdil čudežno ozdravljenje na priprošnjo papeža Pavla VI. (1963–1978), ki ga bo 19. oktobra pri slovesnem sklepu svetovne škofovske sinode razglasil za blaženega.

Vatikan • Apostolski nuncij v Siriji nadškof Mario Zenari je po audienci pri papežu Frančišku, med katero ga je seznanil o razmerah v Siriji, za Radio Vatikan povedal, da papež z veliko zaskrbljenostjo spremlja, kaj se dogaja v tej državi, solidaren je s trpečimi, sprte strani pa poziva k "večji človečnosti". Po treh letih vojne še vedno ni videti izhoda.

Vatikan • Vatikanski državni tajnik kardinal Pietro Parolin ne izključuje možnosti, da bi papež Frančišek obiskal krizna območja po svetu. To nakazuje papeževo prizadevanje za mir po svetu, kadar je ta nekje ogrožen. Pri tem se ne sprašuje, ali bo katera stran to izkoristila zase.

Okrožnice, dokumenti, poslanice in govori papežev v zadnjih 150 letih kažejo, kako zelo so si prizadevali za to dobroto.

Bangkok • Katoliška agencija UCA News poroča, da dva odvetnika na Kitajskem zelo skrbi, kaj se je zgodilo s 13 kristjani, ki so jih prijeli pri svetopisemski uri v stanovanju oporečnika. Očitani so jim sodelovanje pri "ilegalnih zborovanjih in demonstracijah", a uradne izjave o prijetu kljub prošnji ni bilo.

Vatikan • Tiskovni predstavnik Svetega sedeža Federico Lombardi je časnikarjem potrdil, da je papež Benedikt XVI. v letih 2011 in 2012 zaradi spolnih zlorab laiziral 384 katoliških duhovnikov. To pomeni, da ne smejo več opravljati svojih duhovniških nalog, prav tako nimajo pravic, ki izvirajo iz njihovega kleriškega stanu. To se je dogodilo v zadnjih dveh letih papeževanja Benedikta XVI., ki je zahteval odločno ukrepanje zoper prestopnike v duhovniških vrstah v zvezi s škandalom spolnih zlorab znotraj katoliške Cerkve. Laizacije so se deloma nanašale na že dlje časa trajajoče postopke.

Abuja • Nigerijski nadškof Ignatius Kaigama je mednarodno skupnost prosil, naj pomaga odkriti, od kod dobiva denar teroristična skupina Boko Haram, od kod ji orožje in kje usposablja svoje člane za tero-

ristične akcije s tolikimi nedolžnimi žrtvami.

Linz • Nemški evangeličanski strokovnjak za religijska vprašanja, Michael von Brück, je v predavanju na linški katoliški teološki zasebni univerzi (KTU) opozoril, da navdušenje za budizem na Zahodu nikakor ni zgolj "modna muha"; kaže namreč na trajnostno versko kulturno spremembo stare celine, pa tudi na to, kako lahko sodoben človek "sam oblikuje način svoje meditacije".

Vatikan • Papež Frančišek je v pismu katoličanom argentinske škofije Concepcion ob njeni 50-letnici položil na srce, da morajo biti kristjani vedno dejavni kot misijonarji. To pomeni, naj gredo iz sebe ter po svetu širijo Božjo besedo, najprej pa se sami poglobljajo vanjo.

Međugorje • Župnik p. Marinko Sakota je za Kathpress izjavil, da frančiškani v tem hercegovskem romarskem kraju mirno pričakujejo ugotovitve uradne preiskave Svetega sedeža o Marijinih prikazovanjih. Sam upa, da bodo Međugorje razglasili za "uradni kraj molitve". Če bo tako, bodo lahko v njem "še svobodneje" delovali.

Berlin • Zavod za raziskavo javnega mnenja YouGov je po naročilu "ZEIT-Online" ugotovil, da večina Nemcev zagovarja evtanazijo. Evangeličanska cerkev se s tem ne strinja, poudarja pa, da je potrebno umirajočim pomagati, da bodo premagali strah pred smrtjo.

München • Časnikar Christian Klenk je za revijo Communicatio Socialis zapisal, da je navdušenje javnih

občil za papeža Frančiška povezano z visokimi pričakovanji po reformah, kar pa se lahko hitro spremeni, če do reform ne bo prišlo.

Vatikan • Papež Frančišek je v nagovoru predstavnikom krajevnih katoliških televizijskih hiš in radijskih postaj v Italiji posvaril pred senzacionalistično obarvanim poročanjem ter upadom čuta za vrednote. Velike televizijske hiše in radijske postaje obravnavajo teme glede na učinek, pozabljajo pa na "spoštovanje prizadetih oseb in vrednot". Temu se morajo katoliške televizijske hiše in radijske postaje postaviti po robu z etično odgovornim poročanjem. V njihovih oddajah mora biti jasno prepoznavno, da se s človeško usodo ne sme igrati.

Budimpešta • Madžarski primas kardinal Peter Erdö je na simpoziju v benediktinski opatiji Tihany pozval k preučitvi deportacij Judov leta 1944 po nemški zasedbi Madžarske. V nekaj mesecih so namreč odpeljali v nacistična koncentracijska taborišča več kot pol milijona Judov, "krivci" pa niso bili le Nemci, ampak tudi številni Madžari.

Bejrut • Libanonska agencija NNA je poročala, da je maronitski škof Semaan Atallah iz Baalbek-Deir el Ahmarja komaj ušel ugrabitvi. Njegovemu vozniku se je posrečilo, da sta prispela do vojaške kontrole, zasledovalci pa so nato pobegnili.

Varšava • Poljski parlament je izglasoval, da bodo nakupovalna središča in supermarketi še naprej odprti tudi ob nedeljah. Eden od razlogov za to naj bi bila tudi izguba

70.000 delovnih mest. Tako ljudska pobuda o spoštovanju Gospodovega dne, ki jo je podpisalo več kot 100.000 ljudi, ni uspela.

Nairobi • Kenijski list The Star poroča, da so bili pri napadu na cerkev "Joy in Jesus" v Likoniju ubiti najmanj štirje ljudje (med njimi tudi pastor Philip Masela), deset pa hudo ranjenih. Napadalci, po vsej verjetnosti člani islamistične milice Al-Šabaab, so vdrli v cerkev med bogoslužjem in začeli streljati na zbrane vernike. Po napadu so pobegnili, čeprav je bila v bližini policijska patrulja.

Vatikan • Papež Frančišek je v nagovoru pri jutranji maši 1. aprila katoličane opozoril, da so se dolžni "vmešavati" v cerkvene zadeve, in sicer tako, da jih ne skrbi le lastno zveličanje, ampak tudi zveličanje drugih ljudi. Številni verniki hodijo ob nedeljah k maši, vendar niso dejavni v župniji, bojijo se kaj tvegati. Vzrok za to sta lenoba ali zagrenjenost. Preprečujeta jim, da bi oznanjali vero, in povzročata zastoje v Cerkvi.

Atlanta • Nadškof Wilton Gregory se je pri katoličanih te ameriške nadškofije pisno opravičil zaradi visokih stroškov zidave novega nadškofijskega sedeža. Stavbo bodo prodali, če bosta to zagovarjala nadškofijski svet in finančni odbor.

Dunaj • Avstrijski koledniki (85.000 otrok in mladih) je med letošnjo trikraljevsko akcijo zbralo rekordno vsoto darov za misijone: 16.121.638,23 evra.

San Salvador • Nadškof Jose Luis Escobar Alas je v obmejnem

sporu med Salvadorjem in Hondurasom pozval k diplomatski rešitvi napetosti. Poudaril je, da je "čas osvojitve minil" in da ni vredno začeti vojske zaradi komaj kvadratni kilometer velikega otoka Conejo v zalivu Fonseca.

Nogales • Bostonski nadškof kardinal Sean O'Malley je v nagovoru pri maši pri Nogalesu v ameriški zvezni državi Arizona ("ameriški Lampedusi") opozoril na stisko nezakonitih priseljencev v ZDA in na več kot 6.000 mrtvih od leta 1998 pri poskusih, da bi skrivaj prišli v ZDA. Ponovil je besede papeža Frančiška ob obisku Lampeduse, ko je potožil nad "globalizacijo ravnodušnosti". Položil je venec v spomin na umrle ob 3.000 kilometrov dolgem "zidu" med ZDA in Mehiko in s škofom Geraldodom Kicanasom iz Tucsona skozi mrežo obhajal obiskovalce maše na mehiški strani mejne zapore.

Betlehem • Betlehemska županja Vera Baboun je pri srečanju s skupino škofov iz več držav zaradi težkih gospodarskih in političnih razmer v mestu in celotnem od Izraelcev zasedenem ozemlju na zahodnem bregu Jordana, kristjane po vsem svetu povabila k solidarnosti. Poudarila je, da sami ne bodo zmogli premagati nobene nadaljnje politične krize. Betlehemsčane tare visok odstotek brezposelnosti pa tudi izraelska zapora. Mesto je v glavnem odvisno od turizma. Zanje je pomembno, da se kristjani na romanjih ne ustavijo le za nekaj ur v mestu in obišejo baziliko Jezusovega rojstva, marveč da iščejo stik z domačimi kristjani.

Od Atlantika do Pacifika

Velika noč z »druge strani«

V evangeljskih odlomkih nekajkrat zasledimo, kako Jezus »gre na drugo stran«; svojim učencem svetuje, naj vržejo mrežo na »drugo stran« ipd. Ko se starozavezni Jakob pripravlja na spravo s svojim bratom Ezavom, mora »na drugo stran reke Jabok«. Na poti v objubljenem deželu mora Mojzes »na drugo stran Rdečega oz. Trstičnega morja«... V tovrstnih »premikih« vidim vabilo, da pogledam življenje še z drugega zornega kota, z drugačne perspektive. Obenem pa tudi izziv, da med potovanjem »na drugo stran« spreminjam ne le pogled na življenje, marveč kar življenje samo – kot sta to storila tako Mojzes kot Jakob.

Že kar dolgo nazaj, ko sem načrtoval sobotno leto na BC (Boston College), sva se z gospodom Pavletom Novakom, našim vizitatorjem in tako rekoč mojim »šefom«, pogovarjala, da bi se podal na »misijsko potovanje« po Kanadi, ker bom pač takrat že »na drugi strani«.

Kot »šef« bi mi sicer lahko preprosto »ukazal« in bi ga moral

ubogati. A časi so se spremenili in danes so zlasti na področjih, kjer manjka delavcev, bolj »šefi« tisti, ki niso šefi... Dejanski šefi

pa morajo lepo in previdno prositi, če želijo, da jim tisti, ki niso šefi, a se delajo in obnašajo kot »šefi«, milostno prisluhnejo.

V »mojem« primeru seveda ta vloga ni bila pomembna. Če se prav spomnim, sem se kar sam ponudil, saj sem to »misijsko potovanje« pred tem opravil že dvakrat, zadnjič pred dobrimi desetimi leti (takrat za božične praznike) in sem približno vedel, kaj me čaka.

Na »drugo stran« oz. »čez lužo«, kot radi rečemo, sem se podal že v začetku marca, ko sem odšel v Boston in se v dobrih treh tednih že kar malo udomačil na univerzi. Pred Veliko nočjo pa sem se iz Bostona ponovno podal na »drugo stran«, proti Kanadi; najprej do Toronta, potem pa takoj naprej proti Zahodu. Obiskal sem Calgary, Edmonton, Kelowno, Vancouver in Prince George.

Ko sem pred desetimi leti obis-

koval iste skupnosti, je bilo pogosto slišati, da pridejo k slovenski maši večinoma le »starejši«. Tokrat teh besed nisem slišal tako pogosto. Morda so nekateri na to že pozabili... Ko sem srečeval znane obraze, smo se takoj prepoznali in zdelo se mi je, da se niso nič spremenili. Upam, da so tudi oni imeli podoben občutek.

Res sem vseskozi odkrival živahnost in žilavost slovenskih skupnosti. Nekaj teh lastnosti jim je letos kar prav prišlo, saj so bili mnogi še vedno obdani s snegom in z mrazom, kajti v teh krajih se šele po velikonočnih praznikih uporno poslavlja ena najtrših zim zadnjih desetletij. V srcih ljudi pa se je povsod že čutil pomladni utrip.

V olimpijskem mestu **Calgary** sem se počutil že kar doma, saj smo se z družino, ki me je tudi tokrat gostila, že poznali, lani pa smo se videli tudi v Ljubljani. Zaradi mrzlega vremena si čez dan nisem privoščil kakih daljših potovanj in ogledov, sva si pa z gospodom gostiteljem zvečer ogledala pravo hokejsko tekmo, kjer je Calgary – po zaslugi odličnega vratarja in tudi torontskega Slovenca Matt Stajana, ki igra za to ekipo – premagala New York.

Lepo pripravljeno sveto mašo smo imeli v njihovi dvorani, kjer se je zbralo kar veliko ljudi. Lepo urejen oltar, pa tudi celotni kontekst, sta nakazala, da nekateri

aktivno sodelujejo v krajevnih župnijah. Kljub redkim priložnostim je bilo slišati lepo petje.

Za mnoge nad pričakovani lep obisk je bil v **Edmontonu**. V hladnem, a sončnem vremenu smo napolnili lično novo dvorano, saj se nas je zbralo precej nad 100. Če je bilo na začetku čutiti nekaj negotovosti, koliko sedežev je treba pripraviti, so pred začetkom sv. maše začudeno ugotovili, da jih je premalo in so seveda z veseljem dopolnili sedežni red. Naj ob tem pripomnim, da prva vrsta sedežev ni bila povsem prazna.

Obiska v **Kelowni** sem se že v naprej veselil, ker je ta del dežele zelo lep, hribovit ter v lepem razporedu prepreden z vinogradi in vsakovrstnimi sadnimi drevesi. Kot bi se sprehajal po kaki rajski deželi. Mesto je sorazmerno majhno, brez večje industrije ter seveda precej razpotegnjeno, tako da ima vsaka družinska hiša dovolj prostora za lepo urejen vrt. Tako ni čudno, da v to mesto prihajajo ljudje, ko se upokojijo. Ta ugotovitev je pomirila moje začudenje, da je bilo srečanje z mašo napovedano za sredo dopoldne.

Tudi tu je letos pomlad zamujala, a tisto sredo je bilo lepo vreme in se je kar videlo, kako se narava prebuja. Najbrž je to vplivalo na upokojenke in upokojenke, saj se nas je v eni od župnijskih cerkva, kamor so vključeni tudi mnogi Slovenci,

zbrala prav prijetna družina.

Iz Kelowne sem se podal v drugo kanadsko olimpijsko mesto, **Vancouver**. Upoštevajoč predhodne informacije sem se pripravil na bolj deževno vreme, a smo bili deležni tudi nekaj sonca.

Tu živi dokaj močna slovenska skupnost. S čisto pravim mešanim pevskim zborom, tudi pri maši v njihovi dvorani se nas je veliko zbralo. V času obiska se je razširila novica, da se je eden tamkajšnjih Slovencev poslovil od zemeljskega življenja in so se prav tiste dni dogovarjali o sodelovanju pri pogrebu, ki vključuje tudi petje slovenskih pesmi. Drugo gospo, ki je obnemogla, so z velikim občutkom pripravljali na življenje v domu za ostarele. Tudi za pastoralne obiske bolnikov in ostarelih lepo poskrbijo. Njihova zavzetost me je močno nagovorila, kar prevzela.

Od tam sem odletel v **Prince George**, kar neposredno k maši, za katero je bilo v njihovi dvorani ob mojem prihodu že vse pripravljeno. Zbralo se nas je lepo število – kot po navadi, je bilo izraženo.

Mesto leži bolj severno in v tem času sem naletel še na prave zimske razmere. Je pa prav v tistih popoldnevih sneg že postajal nekoliko žalosten. Tam sem ostal tudi še naslednji dan in opazoval, kako s pomočjo spretnih športnih ribičev priplavajo ribe na vrhnjo plast ledu na jezeru.

Tako sveže ribe sem jedel prvič in najbrž jih nekaj časa ne bom več – morda do naslednjega obiska. Za tukajšnje Slovence pa je to nekaj povsem naravnega. Kakor tudi to, da se brez strahu v že kar toplem in sončnem vremenu sprehajajo po jezeru. Nad ledom je namreč bilo že precej vode in sem imel na začetku čuden občutek. A, ko sem videl hoditi pred seboj korenjake, ki delajo v gozdu in so bili dosti težji od mene, je strah odpadel in je ostalo le še občudovanje lepe narave.

V vseh krajih, kamor sem prišel, so slovenski verniki pričakali mašo s pesmaricami v rokah. Ko sem jih vprašal, kje so jih dobili, so navadno rekli: »Gospod župnik Tine jih je zrihtal«. Čutilo se je, da jih slovenska nabožna pesem povezuje. Nedvomno pa jih povezujejo tudi ostale oblike pestrega dogajanja, ki poteka v njihovih kulturnih domovih. Če se v pogovoru v slovenščini jezik občasno malo zatakne, v pesmi povsem gladko teče.

Med verniki je bilo tudi nekaj mladih ljudi. Nekateri so prišli v Kanado v zadnjem času, drugi pa so mlade generacije izseljencev oz. otroci druge, že v Kanadi rojene generacije. Ob tem sem se spraševal o pomenu pastoralnega dela na področju slovenskih izseljencev. Prav gotovo se kljub slabšemu znanju slovenskega jezika radi povezujejo in gojijo čut

močne pripadnosti. Slovenske korenine spoštujejo in cenijo. Njihova primarna religiozna komunikacija pri otrocih še vedno neredko poteka v slovenskem jeziku. Ko se spovedo v angleščini, kesanje radi molijo v slovenščini. Prav v tem kontekstu vidim velik pomen pastoralnega dela, ki ob največjih praznikih cele rodovnike poveže med seboj, vse skupaj pa s koreninami, kjer zaradi njihovih prenekaterih težkih biografij črpajo življenjske moči ter veselje do življenja, naroda in vere.

Podoben utrip sem doživel v obeh župnijah v Torontu, kjer je bilo – sodeč po pripovedovanju – letos ob praznikih več obiska kot zadnja leta. Spovedovanja je bilo zelo veliko. Hvala Bogu, saj spoved dobro dene duši in telesu. Ko se razbremenimo grešnih bremen, lažje in bolj globoko zadihamo, kar tudi telesu da nov zagon.

Če je bila pot na »drugo stran« za Jakoba in Mojzesa težka in narporna, je bilo moje potovanje lahko, prijetno in lepo. A me je kljub temu spremenilo. Ob srečanju z vami in vašimi izpovedmi ter z vašo gostoljubnostjo ter srčno pripadnostjo slovenstvu in veri se vračam okrepljen v veri in bolj Slovenec. Hvala, naj vas Bog blagoslovlja!

Stanko Gerjolj CM

IZ ŽUPNIJE
BREMAŽEŽNE,
Toronto

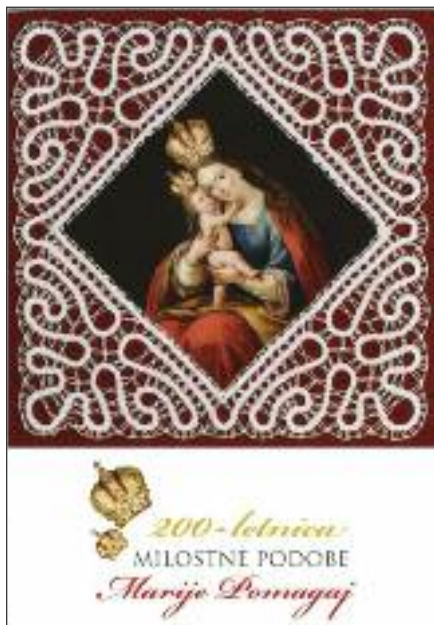

PRI MARIJI
POMAGAJ
v Torontu

60 let župnije (1954-2014)

Duhovno obnovo za veliko noč je letos vodil lazarist g. dr. Stanko Gerjolj. V Sloveniji je zaključil mandat (obdobje) kot dekan Teološke Fakultete na Ljubljanski Univerzi. Posebno, 'sobotno leto' bolj študijsko preživlja v Bostonu, od koder je prišel k nam na pomoč. O njegovem obisku in doživetjih si lahko preberete, kar je sam zapisal v posebnem članku te naše revije. Poleg misijonarjenja med Slovenci po Zahodni Kanadi, je vodil duhovno obnovo na obeh župnijah velikega Toronta. Povsod je vztrajno spovedoval, maševal in oznanjeval Božjo besedo. Pri M. Pomagaj je imel posebno srečanje v soboto, da je nekaj več povedal o sebi in Sloveniji. Pri Brezmadežni pa je po pripravah na praznike, sodeloval pri prazničnih obredih.

Duhovno obnovo v angleščini je dve nedelji vodil Fr. Philip Kennedy, 30. marca in 6. aprila. Tik pred prazniki pa je znova med nami spovedoval kapucin Fr. Joe MacDonald, ki vedno pohvali lepo udeležbo spovedancev.

Ob postnih petkih je na obeh župnijah potekala **pobožnost križvega pota**. Tudi ta "težka Jezusova pot" nam lahko (poleg maše) vedno znova pomaga, da bolje prehodimo našo osebno in skupno pot.

Misijonski zajtrk/kosilo je bil najprej pri Mariji Pomagaj v nedeljo, 23. marca, pri Brezmadežni pa v nedeljo, 30. marca. Na obeh župnijah delujeta samostojna misijonska krožka in povsod hvaležno izkušamo, da župljani radi podprejo Slovenske misijonarje.

Izdelovanje butaric ter peka potic in peciva na obeh župnijah poteka več dni med tednom, kar pripravljata in vodita Katoliški Ženski Ligi (KŽL). Tako je cvetna nedelja še prav posebej 'cvetna' in 'dobrodelná'. Pri M. Pomagaj pa je na cvetno nedeljo tudi **skupno kosilo, ki ga pripravi KŽL** s sodelavci. Se razume, zato je praznik

za to župnijo še večji in bogatejši.

Ker je pri M. Pomagaj **med tednom sv. maša** le ob petkih, nam v postnem času še posebej prav pride dva praznika, praznik sv. Jožefa in praznik Gospodovega oznanjenja Mariji. Obakrat mnogi verni radi pridejo k sveti daritvi in molijo za vse potrebe.

Škofjeloški pasijon je ena najstarejših uprizarjanih gledaliških procesijskih iger v Evropi. **Video-film pasijona** smo si ogledali pri M. Pomagaj v nedeljo, 6. aprila. Obisk je bil zelo lep, pred tem pa je bilo na voljo okusno kosilo.

Škofijska nabirka Sharelife se na obeh župnijah vedno poudarja in na vso moč podpira. Čudeže, ki se jih s to nabirko uresničuje, je nešteto in sam Bog zanje dobro ve. Hvala pa župljanom, ki radodarno darujejo v te dobrodelne namene in te čudeže omogočajo!

Praznovanje velike noči kar **ne more biti brez** svetega tridnevja. Na obeh župnijah je **sveto tridnevje** potekalo zbrano in navdušeno nad Božjim delovanjem posameznih dni. Obisk tridnevnega bogoslužja je bil dober, a posebej se veselimo, če pridejo še tisti, ki ne zmorejo redne udeležbe pri nedeljskih sv. mašah. Tiste Gospod prav posebej vabi in tako moramo tudi mi.

Na **veliki petek** ni sv. maše ampak so obredi v spomin na Gospodovo trpljenje in Njegovo smrt na križu. Ker je državno dela prosti dan, je obisk bogoslužja boljši. Pri Brezmadežni je to bogoslužje obakrat bilo lepo obiskano, tako slovensko kot angleško.

Blagoslov velikonočnih jedil je vsako leto *najmanj zahteven* za vernike in zato *najbolj obiskan*. Od njega si mnogi obetajo veliko Božjega blagoslova. Toda za več blagoslova globoko čutimo in vemo, da je potrebno več *bogoslužja v cerkvi* in več *služenja bližnjim izven cerkve*. Bog nam daj več *modrosti in poguma* za oboje!

Velikonočna vigilija na veliko soboto zvečer in **svete maše na veliko noč** so potekale v blišču zmagoslavja, zmage in vstajenja. Bog daj, da bi z **Njim** znali in zmogli **umirati in vstajati**.

Pevskim zborom, ki so sodelovali pri vseh bogoslužjih svetega tridnevja in velike noči, je treba izreči posebno zahvalo, saj so se tudi oni na to posebej pripravljali.

Slovenian Melody Mass smo pri M. Pomagaj poimenovali tisto mašo, ki so jo muzikanti naredili drugačno v nedeljo, 27. aprila.

Drugačna je bila, ker je bila obogatena z zvoki več instrumentov ter s petjem v ritmu in melodiji valčkov. Tako smo lahko z Bogom kar v mislih in srcu tudi zaplesali.

A ta nedelja je pri M. Pomagaj bila posebna tudi zaradi **misijonskega srečolova**, s katerim smo dodatno podprli delo Slovenskih misijonarjev. Vsem, ki so se ga udeležili, je bilo na voljo tudi preprosto kosilo. S pomočjo pridnih sodelavcev, se je zbralo izredno veliko pomoči.

Mater dobrega sveta, zaveznice KŽL smo se spomnili v soboto, 26. aprila. V okviru njih praznika so pri vsaki župniji članice KŽL obnovile svojo obljubo, da zvesto nadaljujejo svoje poslanstvo v družbi in Cerkvi.

Jurjevanje, ki naznanja pomlad, je pripravilo Belokranjsko društvo v soboto, 26. aprila. Dvorana je bila polna veselih in dobrih ljudi.

Šmarnično branje je potekalo pri Brezmadežni vsak dan med tednom, ves Marijin – majske

Prvoobhajanci pri Mariji Brezmadežni s čudodelno svetinjo

mesec. Za ta mesec velja pohvala vsakemu, ki se zato posebej rad udeleži svete maše.

Prvi **spomladanki banket** je bil že 3. maja in sicer na Holiday Gardens.

Prvo sveto obhajilo je pri Brezmadežni prejelo 15 otrok v nedeljo, 4. maja. Upamo, da bodo skozi leta, tudi kot odrasli, sledili Jezusu z otroškim srcem!

Materinski dan se je pri vseh mašah upošteval v nedeljo, 11. maja, ko smo prav posebej molili za naše matere. Še posebej veselo pa je bilo na Slovenskem letovišču v Boltonu, kjer je bilo praznično kosilo in začetek tamkajšnjih nedeljskih svetih maš ter skupnega letovišnega 'živ-žava'.

Praznik Marije Pomagaj, zavetnice mestne župnije, je bil 24. maja. Ob 10h je sv. mašo vodil g. Valentin Batič s sodelovanjem mešanih zborov obeh župnij. Ta dan, ob 60-letnici naše župnije, pa je bila na Brezjah v Sloveniji

velika slovesnost za praznovanje **200-letnice milostne podobe**. Kaplan Toni Burja je imel srečo, da se je te slovesnosti ob njegovem dopustu lahko udeležil (z njegovo mamo). Slovesnost ob somaševanju škofov in duhovnikov ter ob množici vernikov je bila veličastna.

40. obletnico plesnih skupin Mladi Glas Planika se je praznovalo v soboto, 24. maja. Dvorana 'Pope John Paul II. Community Centre' v Mississaugi je bila napolnjena. Nastopili so plesalci več generacij, od prvih skupin vse do današnje skupine. Razstava mnogih spominov iz zgodovine je krasila dvorano.

Walk-a-thon v podporo Doma Lipa je potekal v nedeljo, 25. maja na Slovenskem letovišču v Boltonu. Vedno znova se izkazuje, da je mnogo pridnih in radodarnih sodelavcev in dobrotnikov. Bog povrni za darovanih preko 51 tisoč dolarjev!

Članice KŽL za vso nadškofijo Toronto so se srečale v četrtek in petek, 29. in 30. maja na skupnem srečanju v International Plaza Hotelu. Obravnavale so temo o genetsko spremenjeni hrani. Skupna maša je bila vsak dan. Finančno in mnogo drugih poročil je bilo predstavljenih. Govor je bil tudi o "covenant house" (hiši za mlade brezdomce). Iz obeh župnij je bilo 14 članic. Govor je imel tudi kardinal Thomas Collins.

10. obletnica vstopa Slovenije v Evropsko Unijo je bila obeležena s kratkim koncertom v cerkvi Brezmadežne v petek, 30. maja, po sv. maši.

Spominska maša za domobrance je bila v soboto, 31. maja pri Brezmadežni. S tem se tudi vedno znova priporočamo mnogim 'nerazglašenim mučencem', ki so darovali svoje mlado življenje za Boga in domovino.

Občni zbor 'Krek Slovenian Credit Union' je bil v nedeljo, 16. marca v dvorani na Browns Line. Kot običajno, se je občnega zbora udeležilo precejšnje število varčevalcev.

Na očetovski dan, v nedeljo, 15. junija smo pri vseh mašah molili za naše očete. Še posebej veselo pa je bilo na Primorskem letovišču Simona Gregorčiča, kjer je bil poleg sv. maše in kosila tudi kulturni program.

Procesija Sv. Rešnjega Telesa je bila za obe župniji v nedeljo, 22. junija na Slovenskem letovišču v Boltonu. Vreme je bilo na-

klonjeno, zato je bil boljši obisk. Ob tej priliki je z veseljem sodeloval tudi lazarist **g. Roman Travar**, bivši kaplan Brezmadežne, ki je bil takrat na dopustu.

Sv. Rešnje Telo pa, hvala Bogu, izpostavimo vsak teden v župniji Brezmadežne, kjer poteka **celodnevno češčenje**. Ta je vsako sredo po jutranji sv. maši do 7h zvečer. Mnogo več vernih si vzame čas in pride k Jezusu. Tudi preko te molitve prihaja blagoslov, saj nas Jezus vabi: *"Prosite in vam bo dano! Išcite in boste našli! Trkajte in se vam bo odprlo!"* (Mt 7,7; Lk 11,9)

Romanje na Baragove dneve moramo še naprej podpirati, saj z njim podpiramo postopek za Baragovo beatifikacijo. Mnogo naših župljanov se ga še nikoli ni udeležilo in vse vztrajno vabimo k sodelovanju. Letos bo blagoslov nove Baragove kapele, ki so jo naredili ob stolnici v Marquette, kjer je bil Baraga prvi škof. Tam bodo iz kripte prenesli Baragov grob v Baragovo kapelo. Odhod na romanje bo 17. oktobra in vrnitev v ponedeljek, 20. oktobra.

Romanje v Sveto Deželo je načrtovano za v aprilu 2015. Upamo, da bodo kmalu objavljene potrebne informacije, da bi se na romanje lahko mnogi prijavili in se ga udeležili. Za oboje omenjenih romanj posreduje informacije in zbira prijave ga. Marta Demšar (416-229-9728). Za Barag. romanje pa zbira prijave tudi g. Drago Gačnik v Hamiltonu.

Family of Faith campaign se imenuje projekt, ki je eden največjih v zgodovini nadškofije Toronto. Vanj sta vključeni tudi obe naši Slovenski Župniji. V kratkem moramo zbrati naslove večine vseh naših župljanov, da jih posredujemo nadškofiji. V petih letih nadškofija upa zbrati sredstva za njih velike namene: *projekti v potrebah lokalnih cerkva; projekti za mladinsko pastoralo; usposabljanje katoliških voditeljev; obnova katedrale Sv. Mihaela; gradnja novih cerkva; obnova bogoslovne stavbe ter ohranjanje in vzdrževanje druge cerkvene lastnine.*

Še marsikaj se je zgodilo, kar ni omenjeno v tem poročilu. Pri Brezmadežni tudi **“Youth movie night”** je bil lep večer z veliko udeležbe mladih v petek, 28. marca. Tako za mlade kot za starejše se moramo zavzemati. Bog daj, da bi zmogli vedno bolje odgovarjati na znamenja časa.

Toni Burja CM, kaplan

**IZ ŽUPNIJE
SV. VLADIMIRA
v Montrealu**

Veliki teden • V veliki teden smo vstopili na cvetno nedeljo z blagoslovom butaric, palmovih in oljčnih vejic. Butare smo pripravili v tednu pred cvetno nedeljo. Za butarice smo uporabili mačice, borove, smrekove in cipresove vejice ter trakove: rdeče, plave in bele barve.

Prve tri dni velikega tedna je bila maša zjutraj in zvečer, med mašo nagovor in že pred mašo priložnost za sveto spoved. Župnik je nekaj starejših župljanov obiskal na domu ali v domovih za starejše v teh dnevih ali pa že pred cvetno nedeljo, da so se tako duhovno pripravili na praznike.

Veliki četrtek, spomin zadnje večerje ter ustanovni dan evharistije in duhovništva, smo obhajali polni hvaležnosti do Jezusa in njegove svete navzočnosti med nami. Pri nas, pri maši zadnje večerje ni umivanja nog. Po končani maši in razkrivanju oltarja smo ostali še nekaj časa v cerkvi in z molitvijo delali družbo Jezusu.

Spomin Jezusove smrti na križu, razkrivanje križa in češčenje križanega, smo obhajali ob treh popoldan. Pasijon smo brali v angleščini, prav tako tudi vsako drugo prošnjo.

Na veliko soboto smo imeli blagoslov jedil ob treh in ob petih popoldan. Ob treh se je cerkev napolnila, bilo je veliko mladih, tudi otrok. Po blagoslovu ob petih smo pripravili in okrasili cerkev za vigilijo, med katero smo že slavili Vstalega Gospoda.

Število udeležencev pri svetih obredih se na žalost iz leta v leto počasi manjša.

Velika noč • Praznik Jezusovega vstajenja od mrtvih smo slovesno obhajali pri obeh nedeljskih mašah. Cerkev se je napolnila obakrat. Da, ko bi se le zavedali, da je vsaka nedelja kot velika noč, saj pri vsaki maši slavimo Gospodovo vstajenje in obhajamo njegovo navzočnost v kruhu življenja.

Mesec maj • In že smo v mesecu maju, ki je posvečen naši nebeški Materi Mariji, majniški kraljici. Našo nebeško Mater smo v njenem mesecu slavili in častili z obhajanjem šmarnic. Letos smo poslušali premišljevanje, razlago vzklikov lavretanskih litanij.

Prvo sveto obhajilo • Slovesnost prvega sv. obhajila smo imeli v nedeljo, 4. maja. Gospa Joži Glavač je od jeseni ob sobotah dopoldan pripravljala štiri otroke (tri deklice in enega dečka) na prejem pomembnih zakramentov: prve spovedi in prvega obhajila. Te lepe slovesnosti se je udeležilo več župljanov.

OXFAM • Mednarodna laiška dobrodelná organizacija OXFAM ima od leta 1963 svojo podružnico v Kanadi in v provinci Quebec s sedežem v Montrealu. Organizacija OXFAM »Oxford Committee for Famine Relief«, je bila ustanovljena v Angliji leta 1942. Danes ima ta organizacija svoje podružnice v sedemnajstih deželah.

V petek, 9. maja, je Oxfam orga-

niziral »walkathon« pod geslom »Ali ljubiš svet, kot ga ljubim jaz«. Začetek pohoda je bil v središču mesta, cilj pa v parku pred našo cerkvijo. Vodstvo organizacije v Montrealu se je obrnilo na nas s sprošnjo, da bi ta dan smeli uporabljati našo dvorano za prostovoljce. Njihovi prošnji smo ugodili in na ta način pomagali k uspehu »walkathona«.

Materinski dan – Mother's Day, praznik • se je letos v Kanadi obhajal v nedeljo, 11. maja. Pri nas ga obhajamo že vrsto let. Naprej se pri nedeljskih mašah spomnimo mater. Navadno je v pridigi kakšna misel na to temo in spomin pri prošnjah za vse potrebe. Po drugi maši se praznovanje nadaljuje v

dvorani. Matere ob prihodu v dvorano prejmejo šopek, tako je bilo tudi letos. Ko se zbrani posedejo, se začne kosilo. Pred kosilom župnik zmoli za blagoslov, vošči materam in se zahvali vsem, ki delajo z mladimi. Kosilu sledi nastop otrok. Včasih plesna skupina zapleše že pred kosilom, tako je bilo tudi letos. Po kosilu otroci s pesmimi in deklamacijami voščijo materam in se jim zahvalijo za ljubečo skrb in dobroto.

Poletni čas • Z mesecem junijem, letos je to bila nedelja, 1. junija, se začenja poletni čas, nastopi poletni urnik. Med poletjem je v cerkvi samo ena nedeljska maša, ob 9:30 dopoldan; druga nedeljska maša je na pristavi (farmi) ob 11. uri.

Tudi letos so v drugi polovici maja nekateri, ki imajo hišice na pristavi, opravili veliko delo čiščenja in pospravljanja. Prostor okrog lope, kuhinje, bazena in igrišče je bilo potrebno pograbititi ter odpeljati odpadlo listje, borovo igličje in veje, ki jih je sneg polomil. Zelo pomembno opravilo je bilo tudi čiščenje in priprava bazena za poletno sezono. Naj bo na tem mestu izrečena zahvala in priznanje vsem, ki so žrtvovali svoj čas in tako polepšali skupne prostore na pristavi.

Prvo pomembnejše dogajanje poletnega časa na pristavi je procesija na Telovo, letos 22. junija; drugo pa Slovenski dan, 20. julija.

Franc Letonja CM, župnik

PRI SVETEM GREGORIJU V. v Hamiltonu

V soboto, 15. marca 2014 so pri društvu Bled praznovali **Dan žena**. Ob tej priliki sta spregovorila ga. Irena Gril iz veleposlanništva in častni konzul Rep. Slovenije, g. John Doma. Zapel je moški zbor Bled, kuharji so skrbeli za hrano, Golden Keys pa za glasbo.

V nedeljo, 23. marca je **društvo sv. Jožefa organiziralo letni banket**. Praznovanje se je začelo v cerkvi s sveto mašo, nadaljevalo pa v dvorani s kosilom in bogatim programom. Nastopila je tudi plesna skupina "Mladi Glas & Planika" iz Toronta.

V soboto, 29. marca so se **predsedniki in predstavniki društev Niagarske koordinacije zbrali na prvem letnem srečanju** pri sv. Gregoriju Velikem. Pregledali in dopolnili smo listo praznovanj za to leto in vnesli spremembe, ki so nastale od zadnjega sestanka. Potem je pogovor nanesel na razne dejavnosti, organizacijske podrobnosti, pomembnost vključevanja mladih v društva, medsebojno sodelovanje, obiski raznih skupin iz Slovenije itd. Iz leta v leto na teh srečanjih ugotavljamo, kako nas prav skupno načrtovanje povezuje, se boljše poznamo, si izmenjamo izkušnje iz praznovanj, skušamo skupaj najti tiste točke, ki nas povezujejo

in skratka, bolj in bolj postajamo ena družina, ki sodeluje pri pravi programov.

V nedeljo, 6. aprila, smo se v okviru praznovanja 50-letnice **naše župnije** zbrali za **spomladanski banket**. Najprej je bila ob 10. uri sveta maša, pri kateri sta sodelovala mešani zbor in angleški zbor, sama maša pa je potekala dvojezično. Prav lepo je bilo videti polno cerkev, zbrano ob molitvi, petju in poslušanju božje besede. Nato smo se preselili za kosilo v našo dvorano, kjer se nas je zbralo skoraj 250. Med kosilom je Branko Pouh igral na orgle prijetno glasbo, na platnu pa so se vrtele slike dogodkov petdesetih let. Za vse velja iskrena zahvala, posebej pa članom župnijskega sveta.

Kljub slabi napovedi smo na **cvetno nedeljo** imeli blagoslov zelenja zunaj, pri kipu Marije. Z

bralci smo prebrali zapis Jezusovega trpljenja. Pri maši je pel mešani zbor pri drugi pa angleški zbor, mašo pa je vodil g. Frank Kelly iz Toronta. Na cvetno nedeljo smo imeli slovensko sv. mašo z blagoslovitvijo butaric in zelenja tudi pri slovenski skupnosti v Kitchenerju ter pri društvu Triglav v cerkvi St. John the Divine. Na obeh postojankah smo Pasion prebrali po vlogah in so sodelovali tudi mladi. Spletli so butarice in na koncu maše so pripravili, kot je že običaj, pogostitev.

Učiteljice in otroci slovenske šole so na veliki petek, 18. aprila, po obredih Velikega petka v zgornji dvorani nudili pohane ribe in krompir. **Fish fry** je lepo potekel in slovenska šola bo s to akcijo nadaljevala.

Članice Katoliške Ženske Zveze (KŽZ – CWL) so v petek, 25. aprila pri sveti maši počastile

njih vzornico in zavetnico, **Marijo – Mater dobrega sveta**. Sprejele so dve novi članici, mnogim drugim članicam pa izrekle priznanje za dolga leta sodelovanja.

Na veliko soboto dopoldne je bil **blagoslov velikonočnih jedil** v Londonu, v cerkvi St. John the Divine. Opoldne pa je bil blagoslov tudi pri društvu Sava, v Breslav.

Z otroci in učiteljicami sobotne slovenske šole pri sv. Gregoriju Velikemu, se **vsako zadnjo soboto v mesecu** zberemo **pri slovenski sveti maši**. Med mašo prepevamo pesmi ob kitari, da lahko otroci lažje sodelujejo.

V soboto, 3. maja je v **Slovenskem parku** zelo slovesno potekal **spomladanski banket**, v sklopu praznovanja **50. letnice društva**. Dali so priznanje članom, ki so v društvu od samega začetka. Plesalci plesne skupine Mladi glas iz Toronta so odplesali nekaj plesov, Murski Val je razveseljeval z glasbo, v kuhinji pa so poskrbeli za dobro večerjo.

V nedeljo, 4. maja se je **Slomškovo oltarno društvo** zbralo k šmarnični pobožnosti, petim litanijam Matere Božje in blagoslovu. Nato so se članice društva ob čaju in pecivu dogovorile, da se ne bodo srečevale vsak mesec, ampak nekajkrat na leto: za srečanje bolnikov, za mašo za pokojne članice in na prvo nedeljo v maju. Izvolile so tudi novo vodstvo društva.

V ponedeljek, 12. maja je bil **zadnji Bingo** v 'prvem delu

leta'. Društvo sv. Jožefa bo z njimi nadaljeval v jeseni.

Zaključek torkovih večerov je bil 13. maja 2014 v prostorih društva sv. Jožefa v Villi Sloveniji. Poskrbeli so tudi za večerjo.

Praznovanje materinskega dne je bilo v nedeljo, 11. maja in ga je slovenska šola skrbno pripravila. Tri skupine otrok so vsaka posebej pod vodstvom svoje učiteljice predstavile točko in nato voščile materam. Sledil je ples vseh 36 navzočih otrok slovenske šole. Ples je otroke naučila gospa Julija Volčanšek. Kot zadnjo točko so otroci, pod vodstvom župnika Draga Gačnika in ob spremljavi Amande Novak na kitaro, še zapeli venček otroških slovenskih pesmi. Materinski dan je vsako leto poseben dogodek ne samo za matere ampak tudi za otroke Slovenske šole, saj je ta priložnost nekakšen izpit, da pokažejo, česa so se med letom naučili.

V soboto, 17. maja so se otroci, učiteljice in starši otrok Slovenske šole pri sv. maši Bogu **zahvalili za šolsko leto**. Po maši je ravnateljica Alexandra Allen pozdravila vse navzoče in tistim, ki zaključujejo slovensko šolo podelila priznanja. Robert Letnik je v imenu Slovenia Credit Union banke vsakemu izročil priznanje in polog \$55 na njihov bančni račun. Spričevala so od učiteljic prejeli tudi ostali otroci. Po skupni sliki smo se odpeljali na keglanje v Bowleramo v Stoney Creek, kjer je lakoto potešila še dobra pica.

Prvoobhajanci pri župniji Sv. Gregorija Velikega

V nedeljo, 25. maja je bil za našo župnijo lep in velik praznik. **11 otrok je pristopilo k prvemu svetemu obhajilu in 6 naših mladih je prejelo zakrament svete birme** po rokah hamiltonskega škofa Douglasa Crosbyja. Škofa je spremljal Msgr. Murray Kroetsch. Med mašo sta prepevala župnijski mešani zbor in angleški zbor. Iskrena zahvala velja vsem, ki so v velikem številu sodelovali pri bogoslužju, da je vse potekalo v najlepšem redu. Posebna zahvala pa gre gospodu škofu, ki nas je vse nagovoril pri homiliji in še posebej poudaril, kako pomembno je pogosto uporabljati besedo **HVALA!**

V nedeljo, 1. junija smo imeli prvo **procesijo** v letošnjem letu in to **pri društvu Triglav, v Londonu**. Najprej je bila v dvorani sv. maša, nato smo šli v procesiji do treh oltarjev, ki so jih lepo okrasili in pripravili pod tremi lipami.

Praznovanje 40-letnice kapele v Slovenskem Parku v Guelphu je bilo v nedeljo, 8. junija. Vse je bilo pripravljeno za mašo pri ka-

peli in nato procesijo sv. Rešnjega Telesa. A predno bi začeli, se je vreme spremenilo in smo praznovanje preselili v dvorano. Ker dež tudi med mašo ni ponehal, smo v dvorani izpostavili Najsvetejše in prejeli blagoslov. Blagoslovili smo tudi nove kipe in križ za našo kapelo. Po maši smo prisluhnili orisu 40-letnice kapele, recitaciji in petju. Po končani slovesnosti, se je prileglo dobro kosilo. Za veselo razpoloženje pa je poskrbel ansambel Brajda. *"Preteklost, Sedanjost, Bodočnost"* je bil moto tega praznovanja.

V nedeljo, 15. junija smo - kot že vrsto let - pri društvu Ble praznovali **Očetovski dan**. Ob pol enih smo se pri sveti maši Bogu zahvalili za očete, obenem pa prosili božjega blagoslova, da bi svojo očetovsko vlogo dobro izpolnjevali. Po sv. maši se je nadaljevalo družabno popoldne ob dobri domači hrani, pečenem prašičku in jagnjetini. Ansambel Šibaj je poskrbel za dobro glasbo in nekateri so tudi zaplesali.

Drago Gačnik SDB, župnik

Marijine sestre v župniji Brezmadežna

Družba Marijinih sester se posveča bolnim, trpečim, zapuščenim, pa tudi otrokom in mladini. Zato smo bile, na prošnjo g. župnika župnije Brezmadežne, lazarista g. Janeza Kopača poklicane v to župnijo leta 1967, z namenom, da bi se posvetile delu z otroci, mladino, ter predvsem starejšim, bolnim ob večeru njihovega življenja v župniji, kot tudi v Domu Lipa. Prevele pa naj bi tudi celotno skrb za lepoto božje hiše, ter gospodinjstvo v župnišču.

Skozi čas smo skušale videti potrebe ter po zmožnostih biti na razpolago župljanom vse do našega odhoda. Z vami smo delile veselje, srečo, pa tudi trpljenje in žalost, saj nas mnogi župljani in naši dve sestri spremljajo iz večnosti.

Na tej postojanki je izmenično delovalo 8 sester iz Slovenije. Vsaka se je po svojih močeh prizadevala in žrtvovala za slovenske rojake v tej župniji. Bog daj, da bi tudi na tem koščku zemlje vzknila bilka sestrskega poklica.

Hvaležne smo Bogu za vse vesele in manj vesele trenutke, ki smo jih preživele z vami.

Ker pa so Gospodovi načrti drugačni od naših, moramo slediti Njegovi volji, ker smo Njemu dali obljubo.

Po Brezmadežni Mariji, ki je vaša in naša zavetnica, ostanimo povezani v duhu in molitvi, kajti razdalja nas ne ločuje.

Hvala in Bog povrni!

S. Mirta Rezar MS

Poročilo Slovenske šole

S poukom smo pričeli septembra meseca. Letos se je vpisalo in redno obiskovalo šolo 90 učencev. Poleg rednega pouka so vsako soboto vaje za otroški in dekleški zbor, pod vodstvom g. Milana Vinčeca. Nekajkrat je tudi skupni verouk, dvakrat sv. maša, trikrat pa sveta spoved v sodelovanju z našimi duhovniki.

Novembra meseca smo imeli obisk lutkovnega gledališča Fru-Fru iz Ljubljane, med njih turnejo po Kanadi. Decembra smo priredili Miklavževanje in izvedli prodajo božičnih zvezd.

Prešernov dan so letos za šolo priredili dijaki kreditne stopnje. Pust smo praznovali s krofi in obiskom Kurenta. Na Veliko Noč smo se pripravili tudi z izdelavo butaric.

Letos se je 19 dijakov, ki so uspešno zaključili našo sobotno šolo, udeležilo Mladinske poletne šole v Ljubljani. Poleg dvotedenskega tečaja Slovenščine so tudi imeli možnost videti in spoznati Slovenijo.

Leto se je kar hitro obrnilo. Ob koncu velja zahvala vsem učiteljem za sodelovanje in vztrajnost pri izvedbi šolskega programa, učencem pa za udeležbo in njih sodelovanje.

Marta Jamnik, ravnateljica

Skupina, ki so letos zaključili Slovensko šolo pri Brezmadežni

ZAHVALA

Z veseljem se Bogu zahvaljujemo za življenjske dosežke **Vilija Čekuta**, toda tudi z žalostjo sporočamo njegovo smrt v Domu Lipa v Torontu, 3. maja 2014 pri njegovem 99. letu življenja. Vili je zapustil sorodnike in prijatelje v Kanadi, Sloveniji, Italiji, Avstraliji in ZDA. Za večnost se je pridružil tudi svoji ženi Mileni (Cankar), ki je umrla leta 1994.

Rodil se je v Trstu leta 1915, a je preživel svoja mlada leta v Mariboru. Diplomiral je iz arhitekture na Univerzi v Ljubljani in je bil nekaj let zaposlen v Ljubljanski občinski upravi.

Kot domobranec je bil prisiljen zapustiti Slovenijo leta 1945, in se naseliti v Gorici, nato pa v Trstu, kjer je poučeval matematiko na gimnaziji ter umetnost in risanje na tehnični fakulteti. Bil je dramaturg radijskega gledališča na slovenskem 'radiu' v Trstu.

Po priselitvi v Kanado leta 1955 (odločitev, katero ni nikoli obžaloval), je Vili bil zaposlen na Ontariskem Državnem Ministrstvu, v oddelku za arhitekturne načrte. Upokojil se je leta 1980. Njegovi privatni številni arhitekturni izdelki so grajeni v številnih spomenikih, cerkvah, podjetjih in rezidencah v Italiji, Sloveniji, ZDA in v Kanadi. Ostal je dolgoletni član in sodelavec na mednarodnem društvu Ex-libris. Bil je navdušen član pri ohranjanju literature, gledališča, glasbe in slovenske kulture pri slovenski skupnosti v Torontu.

Zahvalujemo se g. Ivanu Plazarju za obiske in molitve v Domu Lipa. Posebna zahvala g. Tinetu Batiču za obiske očeta, molitve v pogrebem zavodu, za pogrebno mašo ter zaključne molitve na pokopališču Holy Cross.

Hvala organistu g. Andreju Pahulje in lepemu številu bivših članov, pevcev iz St. Michael Choir School ter hčerki Neži pri petju med pogrebno sv. mašo.

Hvala lepa gospe Mariji Soršak in pomočnicam ob pripravi dobrega kosila za pogrebščino.

Izredna hvala tudi patru Ambrožu Mušiču iz Ljubljane in patru Krizologu Cimermanu iz New Yorka, ki sta maševala v frančiškanski cerkvi v Ljubljani ob prisotnosti lepega števila sorodnikov in prijateljev, pa tudi Marijinih sester Mirte Rezar in Kristine Udovičič, ki sta delovale v Domu Lipa in bile v pomoč tudi našemu očetu Viliju. Hvala organistu g. Frelihu za spremljavo petja hčerke Neže. Njej so udeleženci po maši sv. maši spontano zaploskali.

Hvaležni smo za osebno podporo medicinskih sester in pomočnic v Domu Lipa, za skrb in pozornost, ki so jo namenile našemu očetu med tamkajšnjim bivanjem.

Zahvala vsem neštetim, ki so prišli očeta kropit in za razne darove, za maše ter za Dom Lipa.

Žalujoči: otroci, Peter (Francka Babnik), Mirjam (Julio Sousa), Ben/Blago (Maida Jeraj) in Aggie/Nežka (Paul Elliot) skupaj z vnuki Marko (Carmelina Simone), Marcel (Bernadette Goebel), Sonja (Ian Speare), Carmen (Kyle Cargill), Tanja in Isaac Sousa ter Jake in Emma Elliot. Bil je ponosen in ljubeč praded naslednjim: Isabella, Victoria in Alexander Cekuta, Austin, Ethan, Gavin in Logan Cekuta, Olivia in Ian Speare ter Madison in Avery Cargill. Hvaležni smo za pomoč sestrične Vide Grošl.

Živel bo v nas in polnil naša srca z prijetnimi spomini.

ZAHVALA

Po kratki bolezni, se je od nas poslovila naša draga mama, stara mama, prastara mama, in sestra **Angela Kus roj. Groznik**. Rodila se je 29. maja 1921 na Jančah, v Sloveniji, od koder je bežala v Avstrijo po drugi svetovni vojni. Leta 1948 je z možem in mlado družino šla naprej v Kanado.

V Torontu so se Angela in Rudi, skupaj z rastočo družino, ustalili blizu cerkve Marije Pomagaj, čez leta pa so se preselili blizu cerkve Marije Brezmadežne, kjer je mama mnoga leta sodelovala pri Ženski Ligi, na Karavanu in nasploh pri cerkvi.

Zelo blizu eden drugega so se v večnost preselili trije naši dragi: Slavko Antunac, mož od Mili Kus 2. julija, naša zlata mama Angela Kus roj. Groznik 3. julija in naša ljuba sestra Angela Seljak roj. Kus 15. julija. Za vse tri prosimo, naj jim Bog nakloni srečo v družbi angelov in svetnikov!

Iskrena hvala g. Toniju Burji za obiske naše mame v bolnici in podelitev zakramentov, g. Tinetu Batiču za molitve in tolažilne besede v pogrebnem Zavodu. Obema duhovnikoma, g. Tinetu in g. Toniju se lepo zahvaljujemo za pogrebno mašo vstajenja, pa še posebna hvala g. Tinetu za ganljivo pridigo in molitve na pokopališču.

Hvala organistu in pevcem za navdihujoče petje.

Prisrčna hvala ge. M. Soršak in njenim pomočnicam za slastno kosilo. Hvala vsem za darovano pecivo, darove svetih maš, rože in druge velikodušne darove za različne dobrodelne organizacije.

Iskrena hvala vsem, ki ste našo mamo zadnja leta pozdravljali in obiskovali.

Žalujoči sinovi in hčerki z družinami, vsi vnuki, pravnuk, sestra z družino in ostalo sorodstvo v Kanadi in Sloveniji.

Za dobro voljo

Švicarska garda navija za Švico, papež zadaj moli r. venec za Argentino

Finale: papež Benedikt moli za Nemčijo, papež Frančišek za Argentino

Zakaj je potrebno lektoriranje (napačno - pravilno)

“Kupujem posteljo za ženo, ki je zlozljiva.” (napačno)

Za ženo kupujem posteljo, ki je zlozljiva. (pravilno)

“Prodam psa. Žre vse. Posebno rad ima otroke.” (napačno)

Prodam psa. Je vsakršno hrano. Posebno rad ima otroke. (pravilno)

“Visoko kvalificiran čevljar izdeluje gojzarje, čevlje in sandale po naročilu in po meri. Tudi iz kože cenjenih strank.” (napačno)

Visoko kvalificiran čevljar izdeluje gojzarje, čevlje in sandale po naročilu in po meri. Za cenjene stranke tudi iz kože. (pravilno)

“Lopove, ki mi je ukradel stopnice v hišo, naj mi jih takoj vrne, sicer se bom odločil za drugačne korake.” (napačno)

Lopove, ki mi je ukradel stopnice v hišo, naj mi jih takoj vrne, sicer se bom odločil za drugačne ukrepe.

“Zaradi nepredvidenih razlogov je združenje jasnovidcev odložilo nocojšnji sestanek.” (napačno)

Zaradi izrednih razmer je združenje jasnovidcev odložilo nocojšnji sestanek. (pravilno)

“Pogrebno društvo sporoča, da so odjemalci, ki smo jih postregli, naše najboljše priporočilo.” (napačno)

Pogrebno društvo sporoča, da so stranke, ki smo jim ustregli, naše najboljše priporočilo.

“Iščemo ljudi, ki znajo šteti do deset, da bodo preverjali število prstov v naši tovarni rokavic.” (napačno)

Iščemo ljudi, ki znajo šteti do deset, da bodo v naši tovarni rokavic preverjali njih število prstov. (pravilno)

Na vratih mesnice je mesar pustil listek: “Jutri bom klal. Postavite se pravočasno v vrsto.” (napačno)

Na vratih mesnice je mesar pustil listek: Jutri bom klal. Za nakup mesa, se postavite pravočasno v vrsto. (pravilno)

“Torkova gledališka matineja ta teden izjemoma ne bo v četrtek zvečer, ampak v soboto popoldan.” Nemogoče!

TRY HARD INDUSTRIAL SUPPLY CO. LTD.

1411 Courtneypark Drive, Mississauga, Ont., L5T 2E3
Tel.: (905) 565-8700 Fax: (905) 565-8018 Toll Free: 1-888-798-7533

Abrasives, Carbides, Digital Readouts, Fasteners, Hand Tools,
HSS Cutting Tools, Lubricants, Machine Tools Accessories, Power Tools,
Precision Measuring Instruments, Bandsaw Blades

Naša odlična zaloga bo ugodila vsaki vaši želji

Frank Ferko, President

Hours: 7 a.m. - 5 p.m. Mon. - Fri. 9 a.m. - Noon Sat.

Slovenski okulist se priporoča

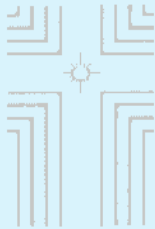
Dr. Joseph Gasser, M.D., F.R.C.S. (C)

Ophthalmologist (eye physician & surgeon)

28 Bartley Dr. (Eglinton & Victoria Park)

Toronto Ont., M4A 1B8

Tel.: (416) 750-8149

CATHOLIC CEMETERIES

ARCHDIOCESE OF TORONTO

www.catholic-cemeteries.com

Tel: (416) 733-8544

Assumption, Mississauga (905) 670-8801

Christ the King, Markham (905) 471-0121

Holy Cross, Thornhill (905) 889-7467

Mount Hope, Toronto (416) 483-4944

Queen of Heaven, Woodbridge (959) 851-5822

Resurrection, Whitby (905) 668-8912

DOM LIPA - Slovenski starostni dom smo zgradili za Slovence. Ste osameli in oslabeli? Potrebujete pomoč ali družbo rojakov? Obiščite nas zlasti ob torkih, ko imamo program za starejše. Morda se odločite, da se naselite v lepem in mirnem domu. Vsem pomoči potrebnim so vrata vedno odprta. Kličite (416) 621-3820.

52 Neilson Dr., Etobicoke, Ontario, M9C 1V7

ADDRESS

Canadian Publication Sales Agreement #40022296 • June 2014

BOŽJA BESEDA — THE WORD OF GOD, Religious quarterly periodical, is published by Slovenian Missionaries of St. Vincent, 739 Brown's Line, Toronto, Ontario. Printed by Golla Graphics Inc. Subscription rates in Canada \$28.00, in United States \$35.00 US per year. Changes of address and undelivered copies should be sent to Bozja Beseda, 739 Brown's Line, Toronto, Ontario, M8W 3V7.

Slovenia
Credit Union

725 Brown's Line, Toronto, ON M8W 3V7

Tel: (416)255-1742 Fax: (416)255-3871

TOLL FREE: 1-888-SCU-1742

611 Manning Ave., Toronto, Parish Hall

Tel: (416)531-8475

23 Delawana Dr., Hamilton, Villa Slovenia

Tel: (905)578-7511

HHRANILNICA IN POSOJILNICA

**VAM NUDI
VSE VRSTE BANČNIH USLUG**

V pomoč članom in
Slovenski skupnosti.

Vabimo vas, da nas obiščete.

www.sloveniaca.ca

KREKOVA SLOVENSKA HRANILNICA IN POSOJILNICA

NAPREDNA, FINANČNO MOČNA USTANOVA, USMERJENA K ODLIČNOSTI

747 Browns Line

Etobicoke, Ontario

M8W 3V7

(416) 252-6527

611 Manning Ave.

Toronto, Ontario

M6G 2W1

(416) 532-4746

VLOGE

- ◊ Hranilne
- ◊ Vezane
- ◊ Čekovni račun
- ◊ TFSA's

INVESTICIJE

- ◊ RRSPs/RRIFs
- ◊ Delnice
- ◊ Mutual Funds
- ◊ RESPs

POSOJILA

- ◊ Osebna
- ◊ Hipotečna
- ◊ Gradbena
- ◊ Line of credit

ZAVAROVANJE

- ◊ Za potovanje
- ◊ Hiše/Avtomobile
- ◊ Posojila
- ◊ Hranilne vloge

DRUGE USLUGE

- ◊ MasterCard
- ◊ Online Banking
- ◊ Menjava \$US
- ◊ Bančni avtomat (ATM)

Website: www.krek.ca